

Весняне пробудження

«Чим більша напруга між парами протилежностей, тим більшою буде енергія, що з них виникає; і чим більшою є ця енергія, тим сильнішою буде її здатність до констеляції та притягування».

Карл Густав Юнг, «Про енергетику душі»

Модернізм – це обіцянка здоров'я, водночас буквальна й символічна. Йому служать архітектурні структури, світло, гігієна та прозорість форми. Це золота доба модерних санаторіїв, у яких тіло мало відновлювати гармонію завдяки ритму, пропорції та дисципліні. Весняний сезон «Жийні» відкриває модерністську обіцянку оновлення та її тінь.

Між світлом лоджій і тінню коридору витончені структури нагляду виставляють тіла на експеримент, у якому рух зустрічається з нерухомістю, здоров'я переплітається з хворобою, активність – із відпочинком, а дисципліна – зі свободою. Це простір, у який вписані напруження, амбівалентності та механізми контролю.

З цього конфлікту народжується пробудження. «Жийня» навесні запрошує пережити досвід перебування на межі: у стані напруження, яке не вимагає остаточного розв'язання, а відкриває можливість перетворення.

Виставка також стає своєрідним порталом до Рабки-Здрою: не стільки реконструкцією місця, скільки входом у його атмосферу, де забезпечення світла, повітря й порядку переплітається з хворобою, дитячою реконвалесценцією та дисципліною щоденних процедур.